

Sygn. akt II Ns 11/20

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie II Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący SSR (del.) Barbara Pyz-Kędzierska

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku pełnomocnika Komitetu Wyborczego kandydata na Prezydenta RP S. G. oraz kandydata na Prezydenta RP S. G.

z udziałem Sądu Najwyższego, Państwowej Komisji Wyborczej

o wydanie orzeczenia w trybie art. 111 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy oraz o zabezpieczenie polegające na wstrzymaniu wyborów do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy

postanawia:

1. odrzucić wniosek o zabezpieczenie polegające na wstrzymaniu do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy;
2. odrzucić wniosek o wydanie orzeczenia w trybie art. 111 ustawy Kodeks wyborczy;

sędzia del. Barbara Pyz-Kędzierska

UZASADNIENIE

Wnioskiem złożonym 16 kwietnia 2020 r. pełnomocnik Komitetu Wyborczego kandydata na Prezydenta RP S. G. oraz S. G. domagali się na podstawie art. 111 Kodeksu wyborczego, aby Sąd Najwyższy i Państwowa Komisja Wyborcza zaprzestali rozpowszechniania nieprawdziwych, bądź niepełnych, bądź zmanipulowanych informacji dotyczących kandydata na Prezydenta RP S. G. oraz Komitetu Wyborczego ustanowionego w jego sprawie oraz zaprzestali ukrytej, choć jawnej, agitacji wyborczej na rzecz kandydata na prezydenta RP A. D. pomagając mu w formie wykonywanych stroniczo obowiązków stroniczych urzędniczych/orzecznicych chcąc w ten sposób doprowadzić do bezprawnego wyeliminowania z możliwości startu w wyborach S. G..

Wnioskodawcy domagali się także wydania postanowienia zabezpieczającego polegającego na wstrzymaniu przeprowadzenia wyborów do czasu wydania prawomocnego rozstrzygnięcia, jako że w przypadku zaniechania jego wydania skutki – polegające na przeprowadzeniu wyborów – będą nieodwracalne.

W dalszej części uzasadnienia wnioskodawcy podali, iż 6 kwietnia 2020 r. zostało wydane postanowienie o sygn. akt I NSW 11/20 będące odpowiedzią na zaskarżenie uchwały Państwowej Komisji Wyborczej nr 96/2020 z 30 marca 2020 r. w sprawie odmowy rejestracji kandydata na Prezydenta RP S. G. w wyborach zarządzonych na 10 maja 2020 r. zarzucając jej zlekceważenie absolutnie wyjątkowego stanu faktycznego sprawy bez próby przełożenia go na ewentualną możliwość zawieszenia niektórych przepisów dotyczących wymogów formalnych dotyczących rejestracji kandydata na Prezydenta RP, w tym przypadku S. G..

Zdaniem wnioskodawców, Państwowa Komisja Wyborcza odmawiając rejestracji Kandydata naruszył także art. 32. Konstytucji, w świetle którego wszyscy są wobec prawa równi oraz wszyscy mają prawo do równego traktowania

przez władze publiczne oraz nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, z jakiegokolwiek przyczyny. Nie ulega wątpliwości, że obecna postawa Państwowej Komisji Wyborczej sprzyja rządzącym, którzy za wszelką cenę chcą przeprowadzić wybory 10 maja. ignorując zagrożenie życia lub zdrowia Polaków, bezprawnie uchylając się od obowiązku ogłoszenia stanu nadzwyczajnego, powodując tym samym zmianę terminu wyborów. Państwowa Komisja Wyborcza powinna odstąpić od konieczności spełnienia wymogu zebrania 100.000 podpisów, a jeśli jej zdaniem, nie miałyby do tego podstaw prawnych, powinna wystąpić do Sejmu, Rządu/Prezydenta z wnioskiem o przesunięcie terminów wyborów, po uprzednim wprowadzeniu stanu klęski żywiołowej lub stanu wyjątkowego.

Tymczasem Państwowa Komisja Wyborcza w ogóle tego typu kwestii nie wzięła pod uwagę, zachowując się jak typowy urzędnik, mający tzw. klapki na oczach, bez umiejętności dostosowania się do wyjątkowych okoliczności, jakimi są zmagania całego Narodu, w walce o swoje zdrowie/życie.

W podsumowaniu wniosku wnioskodawcy domagali się, aby uczestnik postępowania:

1/ Sąd Najwyższy na stronie www Sądu Najwyższego, na łamach portalu (...)pl, (...)pl, w radio (...), w Radio (...), w (...), (...), (...) przeprosił za nieuzasadnione kreowanie negatywnego wizerunku kandydata na Prezydenta RP S. G., w tym za sugerowanie tego, że może on być odbierany jako osoba, która nie byłaby w stanie zbierać 100.000 podpisów, gdyby nie obowiązywał stan epidemii oraz zawarto w postanowieniu z dnia 06 kwietnia 2020r., I NSW 11/20 sugestię, że jest kandydatem przypadkowym, pozbawionych jakiegokolwiek znaczenia politycznego, tym bardziej, że jest Prezesem partii politycznej (...), jest autorytetem, komentatorem politycznym na portalu (...)pl, do którego zwraca się wiele osób o skomentowanie bieżących wydarzeń politycznych, z jego udziałem są prowadzone audycje radiowe, także na żywo, a przede wszystkim to jest człowiek, który osobiście doprowadził do tego, że R. T. jest Prezydentem (...), M. B. osiągnęła dwukrotnie lepszy wynik wyborczy w szrankach z J. K. w W., w Senacie większość ma opozycja. (...) nie ma większości konstytucyjnej w Sejmie, a do Sejmu dostała się nieznana nikomu wcześniej (...) z sensacyjnym wynikiem, jak o tym rozpisywała się prasa w kraju i za granicą. Tak więc S. G. poza tym, że ma wyuczone 6 kierunków studiów, jest tzw. byłym komandosem, jest wyróżniony odznaką honorową w Jednostce Specjalnej, jest Zasłużonym Honorowym Dawcą Krwi, Prezesem (...), a ponadto jest wyjątkowo szlachetnym człowiekiem, gdyż nad dobro własne zawsze przedkłada dobro innych, w tych wyborach zdrowie lub życie Polaków.

2/ Sąd Najwyższy niezwłocznie nadał bieg wnioskowi o stwierdzenie nieważności postanowienia z dnia 6 kwietnia 2020r. - sygn. akt 1 NBO 1/20.

2/ Państwowa Komisja Wyborcza na stronie www PKW, na łamach portalu (...)pl, (...)pl, w radio (...)FM, w Radio (...), w (...), (...), (...) przeprosił za bezpodstawne rozgłaszanie informacji, jakoby Komitet Wyborczy S. G. miał w wykazie złożonych podpisów dane osób i podpisy osób zmarłych oraz że nieprawdą jest to, że nie weryfikowano przynależności partyjnej kandydata na Prezydenta S. G. oraz jego wykształcenia, gdyż w dniu zgłoszenia tej kandydatury okazano oryginał dyplomu ukończenia studiów wyższych oraz przekazano postanowienie Sądu Okręgowego

w Warszawie, z którego wynika to, że S. G. jest Prezesem partii politycznej (...), a takowy rejestr prowadzi nie kto inny, jak PKW. PKW informuje także, że obowiązuje RODO, a PKW nie nadaje jakichkolwiek uprawnień Komitetom Wyborczym do weryfikacji uzyskanych danych, a skoro w dowodach osobistych nie ma adresu zamieszkania, to nie można zweryfikować prawdziwości danych ujawnianych w zgłoszenia poparcia kandydatów na Prezydenta. PKW powinna także umieścić na swojej stronie w Internecie wszystkie uchwały dotyczące jego kandydowania na Prezydenta.

3/ wpłacił kwotę 100 000 zł na rzecz Placówki Opiekuńczo-Wychowawczej "(...)", ul. (...). (...)-(...) O..

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Uchwałą nr 96/2020 z dnia 30 marca 2020 r. Państwowa Komisja Wyborcza odmówiła rejestracji kandydata na Prezydenta RP S. G. (uchwała k. 53-61).

Nie budziło wątpliwości Sądu, iż w dniu 6 kwietnia 2020r. wydane zostało postanowienie w sprawie o sygn. akt I NSW 11/20, oddalające skargę pełnomocnika wyborczego Komitetu Wyborczego Kandydata na Prezydenta RP S. G. (postanowienie k. 62-70).

Zgodnie z art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c. sąd odrzuci pozew, jeżeli droga sądowa jest niedopuszczalna. Przepis ten znajduje zastosowanie w postępowaniu nieprocesowym na podstawie art. 13 § 2 k.p.c.

Podkreślić należy, że droga sądowa stanowi przesłankę procesową o charakterze bezwzględny, którą sąd uwzględnia z urzędu w każdym stanie sprawy (art. 202 k.p.c.). Skutkiem niedopuszczalności drogi sądowej jest to, że sprawa nie podlega załatwieniu przez sąd powszechny. Przyczynę niedopuszczalności drogi sądowej może stanowić okoliczność, iż dana sprawa nie jest sprawą cywilną ani w znaczeniu materialnym, ani w znaczeniu formalnym, jak również okoliczność, że sprawa jest sprawą cywilną w znaczeniu materialnym, lecz z mocy szczególnego przepisu ustawy tryb jej badania leży w kompetencji innego organu niż sąd powszechny.

Zgodnie z art. 1 w zw. z art. 2 § 1 k.p.c. sprawami cywilnymi rozpoznawanymi przez sądy powszechne są sprawy ze stosunków z zakresu prawa cywilnego, rodzinnego i opiekuńczego oraz prawa pracy, a także sprawy, które wprawdzie nie wynikają z ww. stosunków, niemniej stosuje się do nich - z mocy ustaw szczególnych - przepisy k.p.c. Sprawą cywilną jest zatem taka sprawa, w której żądana przez powoda ochrona prawna sprowadza się do wywołania skutku w zakresie stosunku cywilnoprawnego sensu largo, a więc stosunku osobistego, rodzinnego lub majątkowego, istniejącego pomiędzy podmiotami występującymi jako różnorzędni i równoprawni partnerzy. Sprawami cywilnymi są jednak także sprawy, które ze swej istoty nie są sprawami, o jakich wyżej mowa, bo ich źródłem jest prawo publiczne, niemniej uchodzą za takie z mocy wyraźnego ustanowienia ustawodawcy, który skierował je do właściwości sądów powszechnych i nakazał stosowanie do ich rozpoznania przepisów k.p.c. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 15 marca 2017 r., I ACa 857/16, Legalis nr 1657616).

Sąd zważył, że przedmiotowy wniosek nie jest wnioskiem w trybie wyborczym, o którym mowa w art. 111 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 684 ze zm.). Zgodnie bowiem z § 1 tego przepisu jeżeli rozpowszechniane, w tym również w prasie w rozumieniu ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. - Prawo prasowe (Dz.U. poz. 24, z późn. zm.), materiały wyborcze, w szczególności plakaty, ulotki i hasła, a także wypowiedzi lub inne formy prowadzonej agitacji wyborczej, zawierają informacje nieprawdziwe, kandydat lub pełnomocnik wyborczy zainteresowanego komitetu wyborczego ma prawo wnieść do sądu okręgowego wniosek o wydanie orzeczenia: 1) zakazu rozpowszechniania takich informacji; 2) przepadku materiałów wyborczych zawierających takie informacje; 3) nakazania sprostowania takich informacji; 4) nakazania publikacji odpowiedzi na stwierdzenia naruszające dobra osobiste; 5) nakazania przeproszenia osoby, której dobra osobiste zostały naruszone; 6) nakazania uczestnikowi postępowania wpłacenia kwoty do 100 000 złotych na rzecz organizacji pożytku publicznego. Wnioskodawcy nie zawarli w treści pisma jakiegokolwiek zarzutu ani żądania, o których mowa powyżej. Samo nazwanie przez Wnioskodawców wniosku „skarga – w trybie wyborczym, na podstawie art. 111 Kodeksu wyborczego” - nie prowadzi do uznania, iż jest to wniosek wyborczy, gdyż o tym decyduje jego treść. Podniesione przez Wnioskodawców argumenty, iż Państwowa Komisja Wyborcza niezasadnie odmówiła rejestracji S. G. jako kandydata na Prezydenta i w dalszej kolejności, że orzeczenie wydane przez Izbę Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych nie powoduje, że wniosek ten należy potraktować jako wniosek w trybie wyborczym, skoro żądania wnioskodawców wynikają z niezadowolenia z rozstrzygnięć wydanych przez Państwową Komisję Wyborczą oraz Izbę Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych i nie mieszczą się w katalogu wymienionym w art. 111 Kodeksu wyborczego.

Warto również zauważyć, że Wnioskodawcy przedmiotowym wnioskiem próbują w istocie zaskarżyć uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej oraz postanowienie z dnia 6 kwietnia 2020 r., sygn. I NSW 11/20 wydane w odpowiedzi na skargę w sprawie uchwały Państwowej Komisji Wyborczej. Przepisy prawa nie przewidują natomiast sądowego trybu kontroli tego typu aktów prawnych.

W ocenie Sądu, roszczenia jakie kierują wnioskodawcy, nie mają charakteru sprawy cywilnej, nie są one bowiem związane z okolicznościami, o których traktuje art. 111 § 1 Kodeks wyborczy, a więc nie podlegają rozpoznaniu przez sąd powszechny.

Z tych samych przyczyn Sąd odrzucił wniosek o udzielenie zabezpieczenia poprzez wstrzymanie wyborów.

Mając na uwadze powyższe, z mocy art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

sędzia del. Barbara Pyz-Kędzierska

(...)

1. (...)

2. (...).

(...)